"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ତୁମମାନଙ୍କୁ ପାଠପଢ଼ି କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ, ତତ୍ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପତିତରୁ ପାବନ ହେବାର ରାସ୍ତା ମଧ୍ୟ ବତାଇବାକୁ ହେବ, ଆତ୍ମିକ ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । "

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** କେଉଁ ମନ୍ତ୍ରକୁ ମନେ ରଖିଲେ ପାପ କର୍ମରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଯିବ?

ଉତ୍ତର**:-** ବାବା ମନ୍ତ୍ର ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ - ଖରାପ କଥା ଶୁଣ ନାହିଁ, ଖରାପ କଥା ଦେଖ ନାହିଁ... ଏହି ମନ୍ତ୍ରକୁ ସର୍ବଦା ମନେ ରଖ । ତୁମକୁ ନିଜର କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଦ୍□ାରା କୌଣସି ପାପ କର୍ମ କରିବା ଅନୁଚିତ୍ । କଳିଯୁଗରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦ୍□ାରା ପାପ କର୍ମ ହିଁ ହୋଇଥାଏ ସେଥିପାଇଁ ବାବା ଏହି ଯୁକ୍ତି ଶିଖାଉଛନ୍ତି ଯେ, ପବିତ୍ରତାର ଗୁଣକୁ ଧାରଣ କର - ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ନମ୍ବର□ାନ ଗୁଣ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପିଲାମାନେ, କାହା ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛ । ବୁଦ୍ଧିରେ ନିଶ୍ଚିତ ଆସୁଥିବ ଯେ ଆମେ ପତିତ-ପାବନ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍ଗତିଦାତା, ନିଜର ଅବିନାଶୀ ପିତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛୁ । ଯଦିଓ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଅଛନ୍ତି ତଥାପି ଶିବବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଇବାକୁ ହେବ । କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍ଗତି କରିପାରିବ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟକୁ ପତିତପାବନ କୁହାଯାଏ ନାହିଁ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବିବାକୁ ପଡିବ । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଆମ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା । ସେହି ପିତା ଆମକୁ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ପିଲାମାନଙ୍କର ଜାଣିବା ଦରକାର ଏବଂ ଖୁସୀ ବି ହେବା ଦରକାର । ଏହା ବି ପିଲାମାନେ ଜାଣୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ନର୍କବାସୀରୁ ସ୍□ର୍ଗବାସୀ ହେଉଛୁ । ଆମକୁ ବହୁତ ସହଜ ରାସ୍ତା ମିଳୁଛି । କେବଳ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ନିଜର ଯାଞ୍ଚ ରଖିବାକୁ ହେବ । ନାରଦଙ୍କ ଉଦାହରଣ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଏହି ସବୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ବାବା ହିଁ ଦେଇଛନ୍ତି । ଯାହା ବି ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ଆଦିଙ୍କର ଉଦାହରଣ ଦେଇଥାନ୍ତି, ତାହା ସବୁ ବାବାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ଦିଆଯାଇଛି । ଭକ୍ତି ମାର୍ଗରେ କେବଳ ଗାୟନ କରିଥାନ୍ତି । କଇଁଛର, ସର୍ପର, ଭ୍ରମରୀର ଉଦାହରଣ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ପରନ୍ତୁ ନିଜେ ସେଭଳି କିଛି ବି କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ବାବା ଦେଇଥିବା ଉଦାହରଣ ପରେ ପୁଣି ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ତା'ର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିଥା'ନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ହେଉଛି ହିଁ ଅତୀତର କଥା । ଏହି ସମୟରେ ଯାହା ବାସ୍ତବରେ ଘଟୁଛି ତାହାର ପୁଣି ଗାୟନ ହେଉଛି । ଯଦିଓ ଦେବତାମାନଙ୍କର ଜନ୍ମ ଦିନ ଅଥବା ଭଗବାନଙ୍କର ଜନ୍ମ ଦିନ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି ପରନ୍ତୁ କିଛି ବି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ ବୁଝିବାକୁ ଲାଗୁଛ । ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଶିକ୍ଷା ନେଇ ପତିତରୁ ପବିତ୍ର ବି ହେଉଛ ଏବଂ ପତିତଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ହେବାର ରାସ୍ତା ମଧ୍ୟ ବତାଉଛ । ଏହା ହେଲା ତୁମର ମୁଖ୍ୟ ଆତ୍ମିକ ସେବା । ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ କାହାକୁ ବି ଆତ୍ମାର ଜ୍ଞାନ ଦେବାକୁ ହେବ । କୁହ ତୁମେ ହେଉଛ ଆତ୍ମା । ଆତ୍ମାକୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଆତ୍ମା ତ ଅବିନାଶୀ । ଯେତେବେଳେ ସମୟ ହୋଇଥାଏ ଆତ୍ମା ଶରୀରରେ ଆସି ପ୍ରବେଶ କରିଥାଏ । ତେଣୁ ନିଜକୁ ବାରମ୍ବାର ଆତ୍ମା ଭାବିବା ଦରକାର । ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ହେଉଛନ୍ତି ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ସେ ମଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି ପରମ ଶିକ୍ଷକ । ଏହା ବି ସବୁବେଳେ ପିଲାମାନଙ୍କର ମନେ ରହିବା ଦରକାର । ଏହା ଭୁଲିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଏବେ ଘରକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ । ବିନାଶ ସମ୍ମୁଖରେ ଛିଡା ହୋଇଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦୈବୀ ପରିବାର ବହୁତ ଛୋଟ ହୋଇଥାଏ । କଳିଯୁଗରେ ତ ଅନେକ ମନୁଷ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ଅନେକ ଧର୍ମ, ଅନେକ ମତ ରହିଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏସବୁ କିଛି ବି ରହିବ ନାହିଁ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସାରାଦିନ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହି କଥା ଚିନ୍ତନରେ ଆଣିବା ଦରକାର । ଏହା ପାଠପଢା ଅଟେ ନା । ଲୌକିକ ପାଠପଢାରେ ତ କେତେ ପୁସ୍ତକ ଆଦି ରହିଥାଏ । ପ୍ରତି କ୍ଲାସ୍‌ରେ ନୂଆ-ନୂଆ ବହି କିଣିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଏଠାରେ ତ କୌଣସି ବି ବହି କିମ୍ବା ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦିର କଥା ନାହିଁ । ଏଥିରେ ତ ଗୋଟିଏ କଥା, ଗୋଟିଏ ପାଠପଢା ହେଉଛି । ଏଠାରେ ଯେତେବେଳେ ବ୍ରିଟିଶ ସରକାର ଥିଲା, ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା, ତେବେ ଷ୍ଟାମ୍ପ୍‌ରେ ମଧ୍ୟ ରାଜାରାଣୀଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କାହାର ଫଟୋ ରଖୁ ନ ଥିଲେ । ଆଜିକାଲି ତ ଦେଖ ଭକ୍ତ ଆଦି ଯିଏ ବି ଆସି ଯାଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ବି ଷ୍ଟାମ୍ପ ତିଆରି କରିଦେଉଛନ୍ତି । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ହେଲେ ଚିତ୍ର ବି କେବଳ ଏକ ହିଁ ମହାରାଜା-ମହାରାଣୀଙ୍କର ରହିବ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଅତୀତରେ ଯେଉଁ ଦେବତାମାନେ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କର ଚିତ୍ର ଲୋପ ପାଇଯାଇଛି । ତା' ନୁହେଁ, ପୁରୁଣାରୁ ପୁରୁଣା ଦେବତାମାନଙ୍କର ଚିତ୍ର ବହୁତ ଆନ୍ତରୀକତାର ସହିତ ନେଇଥାନ୍ତି କାହିଁକି ନା ଶିବବାବାଙ୍କ ପରେ ଦେବତାମାନେ ରହିଛନ୍ତି । ଏହି ସବୁ କଥା ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ରାସ୍ତା ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଧାରଣ କରୁଛ । ଏହା ହେଲା ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ନୂଆ ପାଠ । ତୁମେମାନେ ହିଁ ଏକଥା ଶୁଣିଥିଲ ଏବଂ ପଦ ପାଇଥିଲ, ଏ କଥା ଆଉ କେହି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମକୁ ରାଜଯୋଗ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ମହାଭାରତ ଲଢେଇ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ରହିଛି । କ'ଣ ହେବ ତାହା ତ ଆଗକୁ ଗଲେ ଦେଖିବ । କିଏ କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି, କିଏ ଆଉ କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି । ଦିନ-ପ୍ରତିଦିନ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଅନୁଭବ ହେବାକୁ ଲାଗିବ । କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ବିଶ୍□ଯୁଦ୍ଧ ଲାଗିଯିବ । ତାହା ପୂର୍ବରୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜେ ପାଠପଢି କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ବାକି ଅସୁର ଏବଂ ଦେବତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଲଢେଇ ଆଦି ହୋଇ ନ ଥାଏ । ଏହି ସମୟରେ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ହୋଇଛ ଯେଉଁମାନେ ପୁଣି ଯାଇ ଦୈବୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ହେବ ଏଣୁ ଏହି ଜନ୍ମରେ ଦିବ୍ୟଗୁଣ ଧାରଣ କରୁଛ । ନମ୍ବର□ାନ୍ ଦିବ୍ୟଗୁଣ ହେଲା ପବିତ୍ରତା ।

ତୁମେ ଏହି ଶରୀର ଦ୍□ାରା କେତେ ପାପ କରିଆସିଛ । ଆତ୍ମାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଇଛି ହେ ପାପ ଆତ୍ମା, ଆତ୍ମା ଏହି କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଦ୍□ାରା କେତେ ପାପ କରିଚାଲିଛି । ଏବେ ଖରାପ କଥା ଶୁଣ ନାହିଁ... କାହାକୁ କୁହାଯାଉଛି? ଆତ୍ମାକୁ । ଆତ୍ମା ହିଁ କାନ ଦ୍□ାରା ଶୁଣୁଛି । ବାବା ହିଁ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ଥିଲ, ପୁରା ଚକ୍ର ଲଗାଇ ଆସିଛ ଏବେ ପୁଣି ତୁମକୁ ସେହିପରି ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏହି ମଧୁର ସ୍ମୃତି ଆସିବା ଦ୍□ାରା ପବିତ୍ର ହେବା ପାଇଁ ସାହାସ ଆସିଥାଏ । ତୁମର ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି ଯେ ଆମେ କିପରି ୮୪ ଜନ୍ମର ଅଭିନୟ କଲୁ । ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ଆମେ ଏହିଭଳି ଥିଲୁ । ଏହା କାହାଣୀ ଅଟେ ନା । ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିବା ଦରକାର ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଆମେ ସେହି ଦେବତା ଥିଲୁ । ଆମେ ଆତ୍ମା ହେଉଛୁ ମୂଳବତନବାସୀ । ପୂର୍ବେ ଟିକିଏ ହେଲେ ବି ଏହି ଖିଆଲ ନ ଥିଲା ଯେ - ପରମଧାମ ହେଉଛି ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଘର ଅଟେ । ସେଠାରୁ ଆମେ ଆସୁଛୁ ଅଭିନୟ କରିବାପାଇଁ । ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ-ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ... ହେଲୁ । ଏବେ ତୁମେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ବ୍ରାହ୍ମଣବଂଶୀ ହୋଇଛ । ତୁମେ ଈଶ୍□ରୀୟ ସନ୍ତାନ ହୋଇଛ । ଈଶ୍□ର ବସି ତୁମକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି । ଇଏ ହେଉଛି ପରମପିତା, ପରମଶିକ୍ଷକ, ପରମ ସତଗୁରୁ ମଧ୍ୟ । ଆମେ ତାଙ୍କ ମତରେ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରୁଛୁ । ମୁକ୍ତି-ଜୀବନମୁକ୍ତି ଉଭୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ଆମେ ନିଜ ଘରକୁ ଯିବୁ ପୁଣି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାମାନେ ଆସି ସତ୍ୟଯୁଗରେ ରାଜତ୍□ କରିବେ । ଏହା ଚକ୍ର ଅଟେ ନା । ଏହାକୁ ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ର କୁହାଯାଏ । ଏହା ଜ୍ଞାନର କଥା ଅଟେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ତୁମର ଏହି ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ଅଟକିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏହିପରି ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ଘୂରିଲେ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ତୁମେ ଏହି ରାବଣ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିନେବ । ପାପ କଟିଯିବ । ଏବେ ସ୍ମୃତି ଆସିଛି, ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବା ପାଇଁ । ଏଭଳି ନୁହେଁ ଯେ, ମାଳା ବସି ସ୍ମରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଆତ୍ମା ଭିତରେ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି ଯାହା ତୁମେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଭାଇ ଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ପିଲାମାନେ ବି ସହଯୋଗୀ ତ ହେବେ ନା । ତୁମମାନଙ୍କୁ ହିଁ ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ କରୁଛି । ଏହି ଜ୍ଞାନ ମୋ ଭିତରେ ଅଛି ଏଣୁ ମୋତେ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ବୀଜରୂପ କୁହାଯାଏ । ତାଙ୍କୁ ବାଗବାନ (ବଗିଚାର ମାଲିକ) କୁହାଯାଏ । ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ବୀଜ ଶିବବାବା ହିଁ ଲଗାଇଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ଦେବୀ-ଦେବତା ହେଉଛ । ଏହା ସାରାଦିନ ସ୍ମରଣ କଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମର ବହୁତ କଲ୍ୟାଣ ହେବ । ଦୈବୀଗୁଣ ବି ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ପବିତ୍ର ମଧ୍ୟ ହେବାକୁ ପଡିବ । ସ୍ତ୍ରୀ-ପୁରୁଷ ଉଭୟ ଏକାଠି ରହି ପବିତ୍ର ହେଉଛ । ଏଭଳି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମ ତ ନାହିଁ । କେବଳ ପୁରୁଷମାନେ ନିବୃତ୍ତିମାର୍ଗୀ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । କହିଥା'ନ୍ତି ନା - ସ୍ତ୍ରୀ-ପୁରୁଷ ଉଭୟ ଏକାଠି ରହି ପବିତ୍ର ରହିପାରିବେ ନାହିଁ, ଏହା ମୁସ୍କିଲ୍ ଅଟେ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ପବିତ୍ର ଥିଲେ ନା । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ମହିମା ମଧ୍ୟ ଗାୟନ କରିଥା'ନ୍ତି ।

ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ବାବା ଆମକୁ ଶୂଦ୍ରରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ କରି ପୁଣି ଦେବତା କରୁଛନ୍ତି । ଆମେ ହିଁ ପୂଜ୍ୟରୁ ପୂଜାରୀ ହେବୁ । ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ବାମମାର୍ଗକୁ ଯିବୁ ସେତେବେଳେ ଶିବଙ୍କର ମନ୍ଦିର ତିଆରି କରି ପୂଜା କରିବୁ । ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କର ୮୪ ଜନ୍ମର ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ବାବା ହିଁ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ନିଜର ଜନ୍ମ ଗୁଡିକ ବିଷୟରେ ଜାଣିନାହଁ, ମୁଁ ଶୁଣାଉଛି । ଏଭଳି ଆଉ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ କହିପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମକୁ ଏବେ ବାବା ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହେଉଛ । ଶରୀର ତ ଏଠାରେ ପବିତ୍ର ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହୋଇଗଲା ପରେ ପୁଣି ଅପବିତ୍ର ଶରୀରକୁ ଛାଡିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ହୋଇ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ ଏବେ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ବାକି ସମସ୍ତେ ସ୍□ୀଟହୋମ୍ (ଶାନ୍ତିଧାମ)କୁ ଚାଲିଯିବେ । ଏକଥା ମନେ ରଖିବା ଦରକାର ।

ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ସହିତ ଘରକୁ ବି ମନେ ପକେଇବା ଉଚିତ୍ କାହିଁକିନା ଏବେ ଘରକୁ ଫେରିଯିବାକୁ ହେବ । ଘରେ ହିଁ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଯଦିଓ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ ବାବା ଏହି ଶରୀରରେ ଆସି ଆମକୁ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ପରନ୍ତୁ ବୁଦ୍ଧି ପରମଧାମ ଶାନ୍ତିଧାମରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଟିଚର ଘର ଛାଡି ଆସିଥା'ନ୍ତି, ତୁମକୁ ପଢାଇବା ପାଇଁ । ପାଠପଢାଇ ପୁଣି ବହୁତ ଦୂରକୁ ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ କେଉଁଠାକୁ ମଧ୍ୟ ଯାଇପାରିବେ । ଆତ୍ମା କେତେ ଛୋଟ ବିନ୍ଦୁ ଅଟେ । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବା ଦରକାର । ବାବା ଆତ୍ମାର ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହା ବି ତୁମେ ଜାଣିଛ ସ୍□ର୍ଗରେ କୌଣସି ଖରାପ ବସ୍ତୁ ନ ଥାଏ, ଯାହାଦ୍□ାରା ହାତ, ପାଦ ଅଥବା କପଡା ଆଦି ମଇଳା ହେବ । ଦେବତାମାନଙ୍କର ବେଶଭୂଷା କେତେ ସୁନ୍ଦର ହୋଇଥାଏ । କେତେ ସୁନ୍ଦର ବସ୍ତ୍ର ହେବ । ଧୋଇବାକୁ ବି ପଡିବ ନାହିଁ । ଏମାନଙ୍କୁ ଦେଖିକରି କେତେ ଖୁସୀ ହେବା ଦରକାର । ଆତ୍ମା ଜାଣିଛି ଯେ ଭବିଷ୍ୟତ ୨୧ ଜନ୍ମ ମୁଁ ଏହିଭଳି ହେବି । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ଚିତ୍ର ବାରମ୍ବାର ଦେଖିବା ଦରକାର । ଏହି ଚିତ୍ର ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଏଥିରେ ବହୁତ ଖୁସୀ ହେବା ଦରକାର - ଆମକୁ ବାବା ଏହିଭଳି ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ଏଭଳି ବାବାଙ୍କର ଆମେ ସନ୍ତାନ ପୁଣି କାନ୍ଦୁଛୁ କାହିଁକି! ଆମର କୌଣସି ଚିନ୍ତା ରହିବା ଉଚିତ୍ କି । ଦେବତାମାନଙ୍କର ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇ ମହିମା ଗାୟନ କରିଥାନ୍ତି - ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ... ଅଚ୍ୟୁତମ୍ କେଶବମ୍... କେତେ ନାମ କହିଚାଲିଥାନ୍ତି । ଏସବୁ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖା ହୋଇଛି ଯାହାକୁ ମନେ ପକାଇଥାନ୍ତି । ଶାସ୍ତ୍ରରେ କିଏ ଲେଖିଛନ୍ତି? ବ୍ୟାସ ଲେଖିଛନ୍ତି ବା କେହି ନୂଆ-ନୂଆ ବି ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ଆଗରୁ ହସ୍ତଲିଖିତ ଗ୍ରନ୍ଥ ବହୁତ ଛୋଟ ଥିଲା । ଏବେ ତ କେତେ ବଡ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ନୂଆ କିଛି ଲେଖା ଯାଇଥିବ । ବାସ୍ତବରେ ଏବେ ଗୁରୁ ନାନକ ତ ଆସିଛନ୍ତି ଧର୍ମସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ । ଜ୍ଞାନଦାତା ତ ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବି ଆସିଥାନ୍ତି କେବଳ ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ । ଯେତେବେଳେ ଉପରୁ ସବୁ ଆସି ଯାଇଥା'ନ୍ତି ପୁଣି ତ' ଫେରିବେ । ଘରକୁ କିଏ ପଠେଇବେ? କ'ଣ କ୍ରାଇଷ୍ଟ

ପଠାଇବେ? ନା । ସେ ତ ଭିନ୍ନ ନାମ ରୂପରେ ତମୋପ୍ରଧାନ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛନ୍ତି । ସତ୍ତ୍□, ରଜୋ, ତମୋରେ ଆସୁଛନ୍ତି ନା । ଏହି ସମୟରେ ସମସ୍ତେ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ସଭିଙ୍କର ଜରାଜୀର୍ଣ୍ଣ ଅବସ୍ଥା ଆସିଯାଇଛି ନା । ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇ ନେଇ ଏହି ସମୟରେ ସବୁ ଧର୍ମବଲମ୍ବୀମାନେ ଆସି ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପୁଣି ଘରକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଯିବାର ଅଛି । ପୁଣି ଚକ୍ରକୁ ଘୂରିବା ଦରକାର । ପ୍ରଥମେ ନୂଆ ଧର୍ମ ହେବା ଦରକାର ଯାହା ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଥିଲା । ବାବା ହିଁ ଆସି ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରିଥା’ନ୍ତି । ପୁଣି ବିନାଶ ମଧ୍ୟ ହେବ । ସ୍ଥାପନା, ବିନାଶ, ପୁଣି ପାଳନା । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଗୋଟିଏ ହିଁ ଧର୍ମ ରହିବ । ଏହା ସ୍ମୃତିରେ ଆସୁଛି ନା! ସାରା ଚକ୍ର ସ୍ମୃତିରେ ଆସିବା ଦରକାର । ଏବେ ଆମେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ରକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ଘରକୁ ଯିବୁ । ତୁମେ କହିବା, ଚାଲିବା ସହିତ ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହେଉଛ । ସେମାନେ ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି କୃଷ୍ଣଙ୍କର ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ଥିଲା, ତା’ଦ୍□ାରା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମାରିଲେ । ଅକାସୁର ବକାସୁର ଆଦିଙ୍କର ଚିତ୍ର ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ପରନ୍ତୁ ଏପରି କୌଣସି କଥା ହିଁ ନାହିଁ ।

ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏବେ ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହୋଇ ରହିବାକୁ ହେବ, କାହିଁକି ନା ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ଦ୍□ାରା ତୁମର ପାପ କଟିଥାଏ । ଆସୁରୀ ପଣିଆର ବିନାଶ ହେଉଛି । ଦେବତା ଏବଂ ଅସୁରମାନଙ୍କର ଲଢେଇ ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଅସୁର କଳିଯୁଗରେ, ଦେବତାମାନେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ, ମଝିରେ ହେଉଛି ସଂଗମଯୁଗ । ଶାସ୍ତ୍ର ହିଁ ହେଉଛି ଭକ୍ତିମାର୍ଗର । ଜ୍ଞାନର ଚିହ୍ନବର୍ଣ୍ଣ ନାହିଁ । ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଏକ ବାବା ହିଁ ଅଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କୌଣସି ବି ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହୋଇ ଘରକୁ ଫେରି ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଅଭିନୟ ନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ପଡିବ, ତେଣୁ ଏବେ ନିଜର ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ରକୁ ବି ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଆମେ ଏବେ ସତ୍ୟଯୁଗୀ ନୂଆ ଜନ୍ମ ନେଉଛୁ । ଏପରି ଜନ୍ମ ପୁଣି କେବେ ମିଳିବ ନାହିଁ । ଶିବବାବା ପୁଣି ବ୍ରହ୍ମାବାବା । ଲୌକିକ, ପାରଲୌକିକ ଏବଂ ଇଏ ହେଲେ ଅଲୌକିକ ବାବା । ଏହି ସମୟର ହିଁ କଥା ଅଟେ, ଏହାଙ୍କୁ ଅଲୌକିକ କୁହାଯାଉଛି । ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରୁଛ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ନୁହେଁ । ଯଦିଓ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି, ତାହା ମଧ୍ୟ ସେତେବେଳେ ପୂଜା କରିଥାନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ସୁକ୍ଷ୍ମ ବତନରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବ୍ୟକ୍ତ ମୁରତ ହୋଇଥା’ନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମା ତ ଶରୀରଧାରୀ ତେଣୁ ପୂଜା ଯୋଗ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି । ଇଏ ତ ହେଲେ ମନୁଷ୍ୟ ନା । ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର ପୂଜା ହୋଇ ନ ଥାଏ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଦାଢି ଦେଖାଯାଇଛି, ତେଣୁ ସେଥିରୁ ଜଣାପଡେ ଯେ ସେ ଏଠାକାର ଅଟନ୍ତି । ଦେବତାମାନଙ୍କର ଦାଢୀ ହୋଇନଥାଏ । ଏହି ସବୁ କଥା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ଦେଇଛି । ତୁମର ନାମ ବିଖ୍ୟାତ ହେଉଛି । ଏଣୁ ତୁମର ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ ତିଆରି ହୋଇଛି । ସୋମନାଥ ମନ୍ଦିର କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ସୋମରସ ପିଆଇଲେ ପୁଣି କ’ଣ ହେଲା? ପୁଣି ଏଠାରେ ବି ଦିଲ□ାଡା ମନ୍ଦିର ଦେଖ । ମନ୍ଦିରରେ ଅବିକଳ ଭାବେ ଅତୀତର ସ୍ମୃତି ଚିହ୍ନ ସବୁ ତିଆରି ହୋଇଛି । ତଳେ ତୁମେ ତପସ୍ୟା କରୁଛ, ଉପରେ ରହିଛି ସ୍□ର୍ଗ । ମନୁଷ୍ୟ ଭାବିଥାନ୍ତି ଯେ ସ୍□ର୍ଗ ତ କେଉଁଠି ଉପରେ ରହିଛି । ମନ୍ଦିରରେ ମଧ୍ୟ ତଳେ କିପରି ସ୍□ର୍ଗ ତିଆରି କରିବେ ! ତେଣୁ ଉପର ଛାତରେ ତିଆରି କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଏକଥା ତ ତିଆରି କରିଥିବା କାରିଗର ମଧ୍ୟ ବୁଝିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ବଡ ବଡ କୋଟିପତି ଅଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ଏହି ସବୁ କଥା ବୁଝାଇବାକୁ ପଡିବ । ତୁମକୁ ଏବେ ଜ୍ଞାନ ମିଳିଛି ତେଣୁ ତୁମେ ଅନେକଙ୍କୁ ଦେଇପାରିବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ଆତ୍ମାରୁ ଆସୁରୀ ପଣିଆକୁ ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଚାଲିଲା-ବୁଲିଲା ବେଳେ ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହୋଇ ରହିବାକୁ ହେବ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରକୁ ସ୍ମୃତିରେ ଆଣିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତି ରହିବା ସହିତ ବୁଦ୍ଧି ପରମଧାମ ଘର ସହିତ ମଧ୍ୟ ଲାଗି ରହୁ । ବାବା ଯାହା ସବୁ ସ୍ମୃତି ଦେଇଛନ୍ତି ସେଗୁଡିକୁ ସ୍ମରଣ କରି ନିଜର କଲ୍ୟାଣ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବା ସହିତ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ବିଶେଷତାରେ ବିଶେଷ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ହୁଅ ।

ଯେପରି ସବୁ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଭିତରେ ସାଧାରଣ ରୋଗଗୁଡିକୁ ଚିକିତ୍ସା କରିବାର ଜ୍ଞାନ ନିଶ୍ଚିତ ଅଛି କିନ୍ତୁ ତା’ ସହିତ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ବିଷୟରେ ବିଶେଷ ଯୋଗ୍ୟତା ଧାରଣ କରି ନାମୀଗ୍ରାମୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ସେହିପରି ତୁମମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ ତ ନିଶ୍ଚିତ ହେବାକୁ ପଡିବ, ପୁଣି ବି କୌଣସି ଗୋଟିଏ ବିଶେଷତାକୁ ବିଶେଷ ରୂପରେ ଅନୁଭବ କରି, ସେବାରେ ଲଗାଇ ଆଗକୁ ବଢିଚାଲ । ଯେପରି ସରସ୍□ତୀକୁ ବିଦ୍ୟାର ଦେବୀ, ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ଧନର ଦେବୀ କହି ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି ସେହିପରି ନିଜ ଭିତରେ ସର୍ବଗୁଣ, ସର୍ବଶକ୍ତି ଥିଲେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ବିଶେଷତାରେ ବିଶେଷ ଗବେଷଣା କରି ନିଜକୁ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ କର ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଯଦି ବିକାର ରୂପୀ ସାପଗୁଡିକୁ ସହଜଯୋଗର ଶଯ୍ୟା କରି ଦେବ ତେବେ ସର୍ବଦା ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ରହିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଇଶାରେ - ଯଦି ସହଜଯୋଗୀ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ପରମାତ୍ମ ସ୍ନେହର ଅନୁଭବୀ ହୁଅ ।

ଯଦି ତୁମର ମନ ହିଁ ବାବାଙ୍କର ତେବେ ପୁଣି ମନକୁ କିପରି ଲଗାଇବି! ସ୍ନେହ କିପରି କରିବି! ଏଭଳି ପ୍ରଶ୍ନ ହିଁ ଉଠିପାରିବ ନାହିଁ, କାହିଁକି ନା ତୁମେ ସର୍ବଦା ଲବଲୀନ ସ୍ଥିତିରେ ହିଁ ରହୁଛ, ସ୍ନେହ ସ୍□ରୂପ, ମାଷ୍ଟର ସ୍ନେହର ସାଗର ହୋଇଯାଇଛ, ତେଣୁ ସ୍ନେହ କରିବାକୁ ପଡୁନାହିଁ ବରଂ ସ୍ନେହର ସ୍□ରୂପ ହୋଇଯାଇଛ । ଯେତେ ଯେତେ ଜ୍ଞାନ ସୂର୍ଯ୍ୟର କିରଣ ବା ପ୍ରକାଶ ବଢି ବଢି ଚାଲିଥିବ ସେହି ଅନୁସାରେ ଅଧିକ ଅଧିକ ସ୍ନେହର ଲହଡି ଉଚ୍ଛୁଳିବାକୁ ଲାଗିବ ।